

MIÉRT JÁRUNK OPERÁBA?

PÁRATLAN OLDAL - LXVIII. évfolyam, 11. szám, 2024. március 14.

Az élelmezési felelős minapi döntésekor jutott eszembe... Első moszkvai utam alkalmával a seremetyevói fogadóbizottság egy egyetemista magyar diákból és a partnerszervezet oroszul és spanyolul beszélő munkatársából állt. Előbbi a repülőtér kijáratánál elbúcsúzott, utóbbi elkísért a szállodámba, és a másnap reggeli viszontlátás ígéretével hagyott magamra. Így aztán egyedül indultam a „híres” tér-út-épületegyüttes becserkészésére. A Kreml falán plakát hirdette a *Bohémélet* aznap esti előadását. Gondoltam, miért unatkozzam, és vettem jegyet. A hétkor kezdődő előadás előtt másfél órával hatalmas sor állt a bejáratnál. Háromnegyed órával később, amikor bemenni szándékoztam, már nem volt sorállás, majd az előtérben se nagyon találkoztam senkivel. Beültem a helyemre, amikor szállingózni kezdtek a nézők. Többségük két-három szatyorral, bennük krumpli, zöldség, húsfélék, amit aztán elhelyeztek maguk mellett, vagy „lábnál” a földön. A szünetekben – az operát 3 megszakítással játszották – már nem volt „szatyorba kívánczó” áru, viszont rájöttem, hogy miért állt a hosszú sor fél 6 körül a kapunál. Ókováccsal nem találkoztam...